

T4KF

SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Mars 2022 • nr 26

Ordföranden har ordet - januari 2022

T 4 kamrater!

Även 2021 har i hög grad präglats av coronapandemien. Vi kunde emellertid genomföra två årsmöten och en välsmakande gåsmiddag den 10 november med ca 100 deltagare. Gunnar Segerholm avtackades efter 31 år som sekreterare och efter en utomordentlig insats som redaktör för denna tidning.

Fr v Gunnar Segerholm, Arne Huléen och Nils Olof Johansson

I skrivandets stund är läget bekymmersamt även detta år. Restriktioner och annat innebär att vi återigen måste skjuta på planerat årsmöte i mars månad. **Årsmötet för 2021 kommer att genomföras i samband med höstmötet torsdag den 6 oktober.** Kallelse och anmälan kommer att framgå i nästa nummer. Vi vet alltså inte om vi kan genomföra planerad verksamhet som framgår i detta nummer.

Om inte planerade aktiviteter kan genomföras kommer vi att sända ut särskild information om detta i särskild ordning.

Mars 2022 • nr 26

Ansvarig utgivare: Nils Olof Johansson

Redaktionsgrupp: Peter Alf, Nils Olof Johansson,
Uno Nilsson och Olavi Olson

E-postadress: t4kf@outlook.com

Hemsida: www.t4-kamratforening.se Använd gärna kontaktformuläret på hemsidan

Kontakt: Ordförande Nils Olof Johansson, 0705-457784. Sekreterare Olavi Olson, 0704-308814

T4KF

SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Några axplock av händelser inom försvaret

Utveckling av arméorganisation 2025 fortgår mot en divisionledning, 3 brigader, lokalförsvarsförband mm.

5000 värnpliktiga har ryckt in under året och är under utbildning över hela landet. Den utökade försvarsorganisationen innebär också att 5 nya regementen och en flygflottilj upprättas. K 4 Arvidsjaur återgår till regemente i befintligt etablissemang. Detsamma gäller Amf 4-amfibieregemente i Göteborg och en ny flygflottilj i Uppsala.

I 13-Dalregementet återuppstår i Falun, likaså I 21 – Västernorrlands regemente i Sollefteå med detachement i Östersund. Bergslagens artilleriregemente i Kristinehamn tillkommer. De sistnämnda förbanden måste byggas upp från grunden även om I 21 inleder sin verksamhet i det gamla kasernområdet.

Göta Trängregementet har återtagit sitt gamla namn och är numera ett arméförband igen. Överste Per Nilsson har tackat för sig och ny regementschef är Lisa Skoglund som gjorde sin värnplikt vid Norrlands trängregemente T 3 1984-85. I särskild artikel i denna tidning beskriver Per Nilsson de viktigaste händelserna vid regementet under året. (Källa: försvarsmaktens hemsida mm).

För övrigt finns mycket information att hämta på försvarsmaktens hemsida.

Flera skribenter har lämnat bidrag till tidningen vilket är tacksamt och en förutsättning för en bra och läsvärd tidning.

Välkomna till årets aktiviteter!

Nils Olof Johansson

Chefen Trängregementet rapporterar om slutövningen våren 2021 m.m.

Text: Överste Per Nilsson, chef Trängregementet

Hämtat från Svea trängregementets hemsida

Regementets värnpliktsomgång avslutade sin slutträning med ett skarpskjutningsskede där ineliggande årsklass genomförde förbandsutbildning med skarp ammunition.

Slutövningen genomfördes inom ramen för förbanden i Skövde garnison, Livregementets husarer och Göta ingenjörregemente. Detta eftersom Försvarmakten beslutade att senarelägga försvarsmaktsövning AURORA 20, med anledning av COVID – 19 pandemin. Detta innebar att regementet i ett sent skede genomförde omplanering tillsammans med nämnda förband och genomförde en regional/lokal övning. Trots kort om tid till förberedelser så blev övningen mycket lyckad. Uppfattningen är att i stort sett samtliga utbildningsmål uppnåddes under övningen. Som officer vet vi att det alltid finns ett antal detaljer som alltid kan utvecklas men som sagt jag är mycket nöjd med resultatet av övningen. Särskilt nöjd är jag med den attityd som genomsyrar både soldaterna som genomfört sin värnplikt vid regementet och den fast anställda personalen. Viljan att alltid vilja lösa sin uppgift och att understödja kamrater vid sidopluton/sidokompani har varit exceptionell under året. Trängbataljonen med övlt Niclas Wetterberg i spetsen har verkligen, lyckats med att skapa denna attityd, att alltid vilja lyckas med tilldelade uppgifter.

Regementet har under året utbildat delar av 2. logistikbataljonen eller som den kommer att kallas inom kort 19. brigadunderhållsbataljonen. Denna bataljon kommer att vara färdigutbildad efter nästa år. Den sista tredjedelen utbildades

under då. Fram till denna tidpunkt har regementet utbildat ca 250 värnpliktiga per utbildningsår, men från 2021 kommer regementet att utbilda en halv brigad- underhållsbataljon per utbildningsår.

Detta innebär att antalet värnpliktiga ökas från dagens nivåer till ca 350-400 värnpliktiga per utbildningsår. Detta sker för att vi ska kunna omsätta de krigsförband som Trängregementet ansvarar för att producera inom 8-10 år.

Dessutom innebär att utbilda en halv bataljon per år att officersträningen blir bättre eftersom vi övar med större förband. Från 2021 kommer den 4. brigad- underhållsbataljonen att utbildas. Denna bataljon ingår i brigaden som mobiliserar i Skövde trakten.

Tillväxten vid regementet sker kontrollerat men tydligt. Tillväxten avseende anställda soldater och officerare är god. Regementet planerar att anställa ca 40 soldater och har antagit ca 30 officersaspiranter, vilket är en hög siffra men det är nödvändigt om vi ska kunna tillväxa och fylla de befattningar som vi ansvarar för i våra krigsförband.

Arméchefen har tagit fram en tydlig målbild avseende arméorganisation 2025. Detta innebär bland annat att armén ska bestå av tre brigader, en divisionsledning med ett antal funktioner som samordnas över brigadnivån.

För Trängregementet innebär detta ett utökat antal krigsförband som ska ha ett kvalitativt innehåll av både personal och materiel. Planeringen för att uppnå arméchefens målbild är i full gång och jag uppfattar från arméchefen att regementet är på helt rätt väg och kommer att kunna bidra på ett bra sätt inom ramen för angiven arméorganisation 2025. Gällande värnpliktsutbildningen är det glädjande att regementet från 2021 kommer att ha kompanibefälselever som rycker in igen efter att denna kategori värnpliktiga varit ute ur systemet under ett antal år. Från denna kategori kommer vi säkert, som i gamla tider kunna rekrytera officerare och reservofficerare igen.

Det pågår ett antal infrastrukturprojekt vid regementet som snart kommer att märkas av på riktigt. Den gamla "FUKA hallen" kommer under hösten att rivas och ersättas med en ny kasern. Går allt enligt plan kommer den "nya" kasernen vara klar för inflyttning våren 2023. Vidare planeras det att byggas funktionsmoduler i två våningar i anslutning till Försvarsmaktens logistik och motorskola. Dessa planeras att stå klara under kvartal 1 2021.

Namnbytet hanteras som bäst i högkvarteret och vi har god förhoppning att Göta Trängregemente, T2 snart återuppstår.

Portalen vid kaserngrindarna

Text och bilder: Peter Alf

Den gamla portalen vid den tidigare vakten till T4 området har genomgått en renovering. Portalen ritades av T4 officeren Harald Granlund som även ritade den riksbekanta musikpaviljongen.

Idag ägs portalen av Hässleholms kommun som stått för renoveringen tillsammans med Stoby måleri. Själva portalen har målats och kronorna på de båda tornen har målats i originalfärg vilken kom fram när de blästrades.

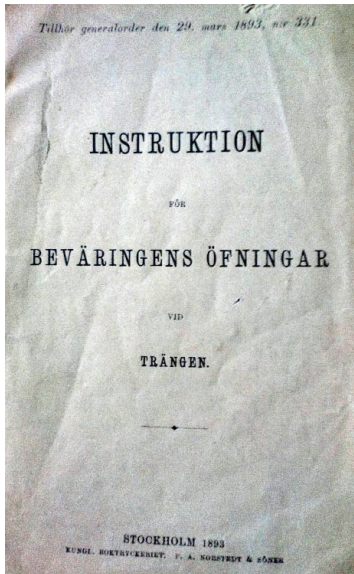
I övrigt pågår mycket verksamhet och mer är på gång. Flera bostadshus har uppförts. Bl a byggs det där tidigare A- och B banorna låg och på Körplan byggs en padelhall. Även en förskola kommer att uppföras vilket innebär att den nuvarande i f d sjukhuset kommer att läggas ner. Marketenteriet kommer att renoveras och matsalen inrättas till Familjens hus.

Utbildningen vid T4 de första åren

Text: Peter Alf

Bilder: ?

Efter T4 uppsättning i Karlsborg 1894 flyttade bataljonen året därpå till Landskrona. Det var där den första utbildningen av värnpliktiga startade och kontingenten var ca 200 man. Bataljonen var under de första åren organiserad på ett trängkompani och ett sjukvårdskompani.

1892 års härordning hade bestämt utbildningstiden till 90 dagar varav 10 veckor det första året, benämnd 1. klassens rekrytutbildning och 3 veckor det andra året, kallad 2. klassens repetitions- och tillämpningsövningar.

Vid trängen utbildades vid denna tid två kategorier värnpliktiga, dels i sjukvårdstjänst samt i egentlig trängtjänst d v s i huvudsak kuskar. Utbildningens omfattning reglerades av en generalorder från 1893 benämnd Instruktion för beväringens öfningar vid Trängen.

Den dagliga övningstiden utgjorde 8 timmar (utom första veckan då den var 7 timmar) men under sön- och helgdagar kunde två timmar uttagas. Stalltjänst räknades inte in i övningstiden.

För båda kategorierna finns ämnet Instruktion närmast det som vi skulle kalla soldatundervisning men som även omfattade ”de små kokkärlens användning till proviantens tillredande”. Dessutom skulle de uttagna i egentlig trängtjänst och som ansågs särskilt lämpliga utbildas i skoning av hästar.

Båda kategorierna skulle en timme dagligen ha gymnastikövningar som om möjligt skulle ledas av officer som genomgått Gymnastiska centralinstitutet.

Exercisen ägnades mycket tid, det första året två timmar dagligen. Utbildningen bedrevs stegvis med början på den enskilde soldaten. Efter ungefär halva tiden övades i trupp och med packning vars vikt ökades efter hand, de sista veckorna med full fältutrustning. Kompanichefen borde en och annan gång samöva hela kompaniet för att ”för vinnande af likhet i takt och marsch”. För de uttagna i egentlig trängtjänst exerceades fr o m andra veckan med karbin vari även ingick elldisciplin, riktövningar samt snabb och säker laddning.

Stor vikt ägnades marschträningen som påbörjades fjärde veckan för de till sjukvårdstjänst uttagna. Mot slutet av det första året skulle marschern utsträckas till ca 20 km. Inledningsvis genomfördes marschern utan packning, därefter med packning och de sista två veckorna formerade på förbinderi- och sjukbärandeavdelningar.

Sjukvårdsutbildningen påbörjades redan första veckan och därefter med fyra timmar dagligen. I början undervisades om sjukvårdens ändamål och organisation i fält, sjukvårdsmaterielens kännedom och vård samt tillverkning av halmförband. De sista fem veckorna ägnades åt undervisning i sjuktransport samt uppsläende av förbinderitält. 2. året repeterades sjukvårdstjänsten under de två första veckorna därefter följt av 2-3 dagars tillämpningsövning om möjligt med fullständigt sammansatta sjukvårdsformationer.

Vid denna tid var endast de i egentlig trängtjänst utrustade med eldhandvapen, medan de i sjukvårdstjänst hade endast faskinkniv fram till 1896 då revolver tillkom.

Öfningens nr.	Årskänd m.	Stige m.	Ställning.	Antal skott.	Mål.	Fordringar.
1	100	300	Stående med stöd	4	Skoltafla	2 i figuren, alla i taflan
2	100	300	Liggande	4	"	3 " " "
3	100	300	Knästående	4	"	3 " " "
4	100	300	Stående	4	"	2 " " "
5	150	250	Liggande	4	"	2 " " "
6	150	250	Knästående	4	"	2 " " "
7	230	300	Liggande	4	"	2 " " "
8	230	300	Knästående	4	"	1 " " , 3 i taflan
9	360	400	Liggande	4	Af felns tafla	2 träffar
10	230	300	Liggande	4	Skoltafla	16 points
	230	300	Knästående	4	"	
	230	300	Stående	4	"	

Öfningar i *afståndsbedömning* utföras under den till målskjutning anslagna tiden.

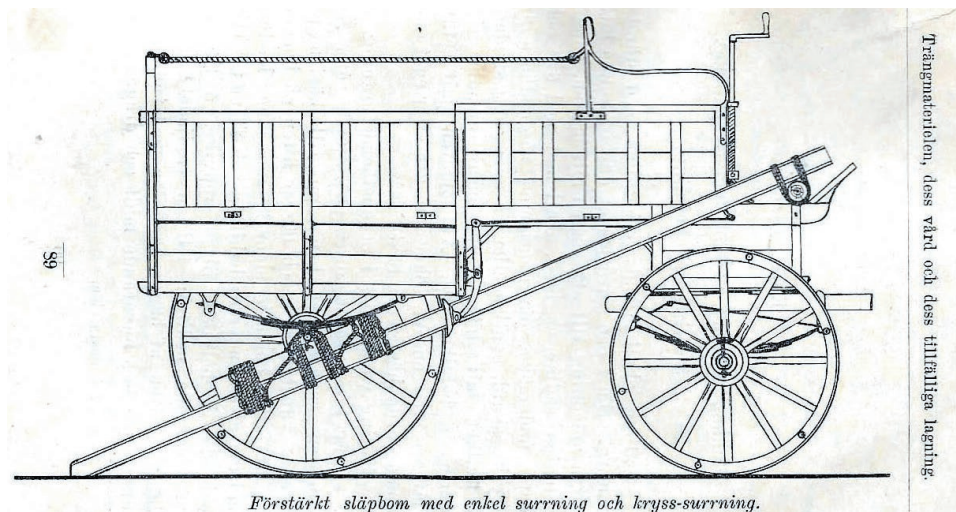
Under 2. årets öfning anslås under 1. veckan 2 timmar dagligen till skjutöfningar. Härunder repeteras de förberedande öfningarna och utföres öfningen nr: 10 i ofvanstående tabell.

Skulle under någotdera årets öfning den för skjutöfningarna anslagna tiden, hvilken med bibehållande af timmarnas sammanlagda antal kan efter omständigheterna af befälhafvaren fördelas på olika dagar, icke räcka till, må den felande tiden tagas från andra öfningar.

Protokoll föres vid skjutöfningarna enligt skjutinstruktionens formulär nr: 4. Sammandrag af pointskjutningen (öfning nr 10) upprättas efter formulär nr: 5 och ingår med öfningsrapporten.

Målskjutning genomfördes de första 2-5 veckorna med två timmar om dagen och därefter med en timme dagligen. Skjutövningarna framgår av tabellen till vänster. Övning i avståndsbedömning ingick i skjututbildningen. Under andra året skulle två timmar dagligen utnyttjas till skjututbildning under första veckan.

Utbildningen i trängtjänst omfattade: enskild ridning, stalltjänstgöring, trängmaterielens kännedom och vård samt manipulationer (användande av tillfällig materiel bl a för reparationer), körning, marschövningar med fordon, intagande av kvarter och bivackering samt järnvägs- och sjötransporter. Den enskilda ridningen genomfördes för de värnpliktiga i mån av tillgång på hästar.

Förstärkt släpbom med enkel surrning och kryss-surrning.

Körning övades med 2-spann och avslutades under de sista veckorna med kompaniets former och förändringar mellan linje och kolonn mm samt marschövningar.

Andra året övades trängtjänst fyra timmar dagligen de två första veckorna samt hela sista veckan tillämpningsövning under 2-3 dagar utanför kasern.

Redaktionsgruppen för T4 KF gör ett besök i Hässleholms museum och minns den viktigaste kontrollpunkten när man inspekterade en tankningsplats – märkbrickan på dunkarna!

U 95

Text: Stig Persson

Bild: ?

En ungdomsavdelning som fick militär utbildning. Dess ursprung var f.d. landstormen. Jag var på Svenska flaggans dag i Hembygdsparken. Det kan varit 1944. Reservofficeren fänrik Sandell, medverkade med en del av sina pojkar i U 95. (Sandell medverkade vid bildandet av U 95).

1 Det var exercis med gevär och samtidigt eldöppnande med gevären på kommando. Man hörde endast en skarp knall. Det var givetvis lösa skott. Sandell höll ett kort tal och hade förhoppningen att vid behov kunde U 95 bidra på något sätt till landets försvar. Jag blev inspirerad av U 95 och blev medlem, troligen 1944.

I U 95 fick man börja som menig och stiga i graderna till kornett. Det tog några år. Kornett fick bära koppel, det var status och ära.

U 95 hade sin exercisplats intill T4 gamla intendenturförråd och havremagasinet. U 95 hade sitt förråd i ett hus i närheten. Om gevären och ett kg (kulsprute-gevär, red anm) förvarades där ständigt vet jag inte.

Efter skjutning var det vapenvård. Det fanns inget vapenfett utan Armol används i stället, liknade tjock grädde.

1 (Redaktörens anm.) Ungdomsavdelningen U 95 inom Landstormen bildades 1914 och övergick 1945 till Hemvärnet. Notis i tidningen Snapphanen 1/1949: "Fram till 1945 dominerade U 95 i alla ungdomstävlingar i södra Sverige. När förbundet upplöstes kunde man mönstra ett trettiotal utbildade ryttare samt en egen musikkår".

Övningarna var i regel på förmiddagarna på söndagar. Ledare för exercis kunde vara äldre ynglingar som stigit i graderna och skolats i flera år. Ledare för andra övningar var befäl på T4. Minns särskilt Oldensten och Söderling som var i karriären. Söderling inpräntade hos oss att hade man befäl över en trupp skulle man tänka på ordet RASOIKA som var en vägledning. Varje bokstav var början på ett ord. (Ej garanti att allt är korrekt): Repetera given order Avdela mannar Samla mannarna Orientera om given order Indela gruppen Avgå U 95`s ledare, värnpliktige fänrik Sandell, medverkade också vid en del övningar.

Överste Hagberg på T4 stöttade i högsta grad U 95`s verksamhet. Ibland kom han per cykel och inspekterade övningarna och pratade med ynglingarna. En av dem var Arndt från Tormestorp som fick frågan vad han skulle bli. Svaret var militär. Hagberg tyckte det var ett bra svar. Arndt blev med tiden hög officer, dock inte på T4.

Deltog man i söndagens övning fick man på fredagskvällen gå in på T4 och i häststallet sadla en häst och gå med hästen till T4 ridhus. Man hade alltid samma häst och man skulle lära sig hästens namn. I ridhuset väntade ridlärare sergeant Lindén. Han var en omtyckt och duktig instruktör.

U 95 fick en egen musikkår vars utbildare och ledare var musiker på T4. Musikkåren visade upp sig ibland för allmänheten bland annat i en film om Hässleholm. Av ynglingarna i orkestern kan nämnas Åke "Kometen" Persson som blev världskändis på sitt instrument, trombon och Arne Boo som blev musiker och hade musikaffär i Hässleholm. Per-Arne Gullbrandsson blev specerihandlare i Röinge.

Av övriga ynglingar missade jag ledare Sandells son Kaj som blev journalist. Fägerström värvade sig på P2 och Lennart Skoglund på T4. Bert Johnny Nilsson blev konstnär på Österlen. Bror Karlsson blev facklig ledare för civilanställda på P2. Ingvar Önnerby var chef för stabsexpeditionen på P2 när han gick i pension.

Vi skulle ha orientering i U 95. Jag kunde läsa karta men var novis på kompassen men Ingvar lärde mig ta ut kompassriktningen på kartan. Vid ett tillfälle blev Ingvar ovän med Gösta Björk (skolkamrat med mig) och började slåss. Ingvar fick en fullträff "mitt i nyllet" på Göstas näsa som började blöda. Det blev uppståndelse men ganska snart var pojkarna kompisar igen. Gösta förklarade att hans "värklyvare" kom i vägen.

Under en helg blev det lägervistelse på Revingehed. För mig var det något nytt och spännande. Vi åkte dit i kronans buss. Bussförare var Florén som var befäl vid T4. Om det var deltagare från andra ungdomsavdelningar minns jag inte. På lördagskvällen var det s.k. kompaniafton i matsalen. Ledare var befäl från P7. Det var en trevlig och mycket uppskattad ”övning”. Minns än i dag hur vi fick lära oss hur viktigt det är med koncentration inför ett tungt lyft. På söndagen var det en övning i terrängen. Har endast ett vagt minne av denna. Möjligen skulle en bro anfallas och intagas. Vid hemfärden såg bussförare Florén att en mötande bil vinglade hit och dit (rattfyllerist). Florén stannade bussen och ”hötte” med ena näven när bilen kom.

Som framgår av en skrift hade U 95 läger i Vittsjö men det var före min tid.

En episod inträffade när man firade Gustav Adolfsdagen den 6. Nov på Stortorget i Hässleholm. Hela T4 marscherade dit och det gjorde också U 95. U 95 marscherade längs Röinggatan och Frykholmsgatan mot Stortorget men det var fel väg. Sandell kommenderade så att det ekade mellan husen ”U 95 helt om marsch”. Vi vände och marscherade i stället Vattugatan mot Stortorget. Överste Hagberg höll tal där.

Varje år var det rikstävling mellan patruller från ungdomsavdelningar från hela Sverige. Mig veterligt deltog inte U 95 i dessa tävlingar.

Fel kan föreligga i dessa mina minnen som är över 70 år gamla skrivna i maj 2019. /SP

Året var 1949 då jag och många andra reste med tåg till Kristianstad och gick till I6 för att göra rekryten. För mig var det tunga 8. kompaniet. Vi blev utrustade och klädde om till uniform. Kompanichefen, kaptan Liljedahl, kom och inspekterade oss. Varje man fick göra helt om. Jag gjorde en perfekt helomvändning som jag lärt i U 95. Då säger Liljedahl ”äntligen en som kunde göra helt om” I6 hade dåligt rykte men så var det inte.

Tack T4 – här lades grunden till min karriär!

Text och bilder: Nils Ingvar Lundin

Nils Ingvar Lundin

Jag tänker ofta tillbaka på T4! Från min första tjänstgöring på Livkompaniet till när vi efter kadettskolan kom tillbaka till hemregementet för trupptjänst. Därefter alla minnen från repövningar tillsammans med vänner från T4. Och hur mycket det har betydtt för mig att vara reservofficer!

Det var under försommaren 1965 som vi ryckte in på T4 för 15 månaders militärtjänst på Livkompaniet. Nästan alla av oss hade studentexamen och vi var uttagna för att gå vidare och bli befäl. På den tiden var det nog så att vi som hade studerat höll ihop och vi hade ett väldigt fint kamratskap. Vi talade om planerade framtida karriärer som lärare, officer, ingenjör, jurist eller ekonom.

Rekordmånga till kadettskola

Jag tror att vi var fjorton som efter femton månader gick vidare till kadettskolan i Linköping. Det var en ovanligt hög andel och förmodligen ett rekord på den tiden. Vi var drillade av vår plutonchef löjtnant Bengt Lewén. Hans sätt att leda plutonen var nog avgörande för att så många av oss ville fortsätta. Det var hårt men rättvist, så kan man nog sammanfatta den första tjänstgöringen. Hade man glömt något vid en uppställning var det att med språng hämta. Om man ifrågasatte en uppgift blev det bara dubbelt värre.

Jag minns särskilt ett tillfälle under den kalla vintern i Hässleholm våren 1966. Jag hade frågat om det var lämpligt att i kölden åka skidor en så lång bana som löjtnant Lewén hade beordrat. Hans svar blev: - Med språng, ett varv runt kaserngården! När jag igen ifrågasatte detta blev nästa svar: - Två varv! Därefter sprang jag....

Trupptjänst på T4

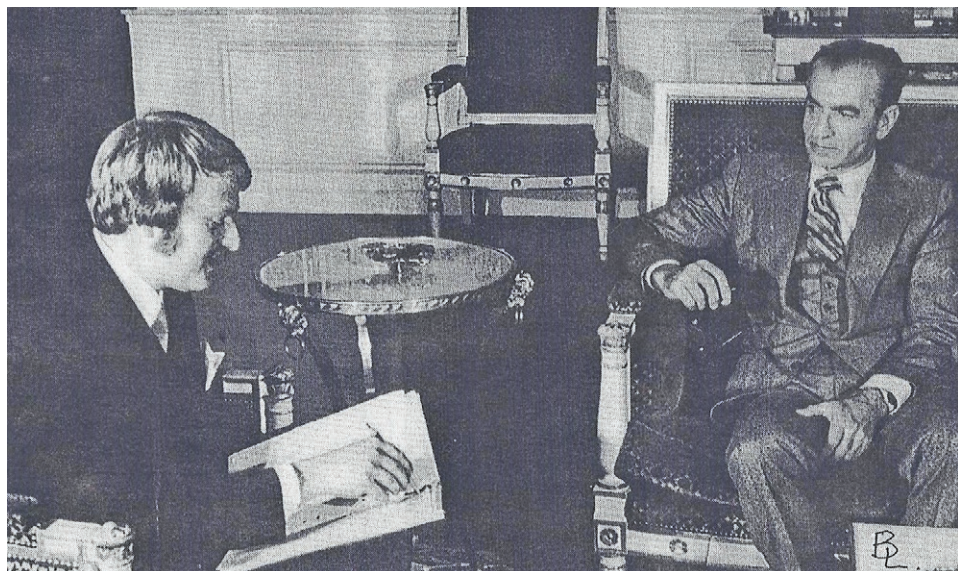
Efter kadettskolan i Linköping kom vi tillbaka till T4. Vi fick föra befäl över ganska nyinryckta rekryter, som var årgången under vår egen. Det kändes märkligt att vi på relativt kort tid utbildats i att ge order till de som var nästa jämgamla och sedan se till att uppgifterna utfördes. Vi hade blivit vuxna och lämnat barndomen bakom oss.

Vi hade också blivit vuxna när det gällde samvaro runt matbordet. Som kadetter var vi välkomna till T4:s officersmäss, där vi intog de dagliga middagarna. Här var det subalternerna som styrde! För att även förrätt skulle kunna ingå i mässens budget serverades ofta en enkel liten varm smörgås med ost och ketchup, tillräckligt för att ha något på tallriken när vi lyfte glasen. Jag minns fänrikarna Ulf Råvik och Christer Röing, som såg till att vi höll armen i rätt vinkel! Mörk kostym, vit skjorta och slips var det som gällde!

Då hade jag ingen aning om hur många fina och stora middagar det sedan skulle bli under min framtida yrkeskarriär – allt från företagsmiddagar i många olika länder till Nobelmiddag i Stadshuset. Det var samma seder som de vi fått lära oss på T4:s officersmäss i Hässleholm!

Tidig yrkeskarriär som journalist

Min yrkeskarriär som journalist var inledd redan före gymnasietiden. Jag hade gjort volontärtjänst på tidningar i nordvästra Skåne under ett sabbatsår mellan realskola och gymnasium och sedan fortsatte jag att skriva under studietiden. Under militärtjänsten blev det ingen tid över för detta, men efter avslutad reservofficersutbildning 1967 kom jag till NST i Eslöv. Två år senare blev jag reporter på Radio och TV i Malmö, där jag var anställd under 16 år. Under denna tid hade jag även många vikariat på utlandsredaktionerna för Aktuellt och Rapport i Stockholm, och även i Paris 1971 och Beirut 1972. På fritid hade jag börjat läsa juridik och jag blev också klar med juristexamen 1976.

Intervju med shah Reza Pahlavi år 1973

Efter många repövningar FN-tjänst

Repövningarna blev många under åren som gick. Min första befattning som krigsplacerad var chef för en cykelbårpluton. Två cyklar med en bår emellan, det kunde för en del vara nog så svårt att ta sig fram på detta sätt i de nordskånska skogstrakterna! Nästa befattning var chef för en bataljonsförbandsplats, som vi kunde upprätta med stor snabbhet. Den som lärde mig det mesta inom sjukvårdstjänsten var kaptan Uno Nilsson, alltid kunnig och hjälpsam. Senare blev jag med min bakgrund som journalist krigsplacerad som pressinformatör i Milo Syd under general Carl Björemans.

Första FN-tjänsten gjorde jag våren 1974 i Sinai, där jag var stabsredaktör i den svenska bataljonen. Inför detta hade jag fått ett stipendium för tre veckors intensivkurs i arabiska. Sedan kom jag tillbaka till Mellanöstern när Sverige tog över FN-sjukhuset i södra Libanon sommaren 1980. Detta var det första FN-förbandet där det fanns en stor andel kvinnlig personal, däribland sjuksköterskan Birgitta Jönsson från T4, som det var mycket trevligt att återse. Naturligtvis hade jag nytta av att ha tillhört ett sjukvårdsförband och Birgitta var till stor hjälp med de medicinska termerna när jag skrev tidningen Cederbladet.

Fortsättning som FN-observatör

Min fru Britta och dotter Anna kom på besök under höstlovet. Då träffade vi också vänner som var FN-observatörer, däribland Olle Fagerström från T2. Han och hans fru Brittmarie hade hyrt en mycket trevlig lägenhet i Nahariya. Att bli FN-observatör lät lockande även för min familj, som skulle kunna följa med. Efter hemkomsten sökte jag direkt en sådan tjänst och tio månader senare kunde vi hyra samma lägenhet som Olle och Brittmarie haft.

Jag skulle stannat ett år som observatör men det blev två då jag tackade ja till förlängning. Man ville ha en officer som även var journalist som informatör och redaktör för tidningen UNTSO News. Vi flyttade då till Jerusalem, där jag fick kontor på högkvarteret i Government House. Det blev många resor inom området. Jag följde Israels invasion i Libanon i juni 1982 och rapporterade från alla platser där vi hade FN-observatörer. Under senare delen av perioden blev jag utlånad till tjänsten som Chief Information Officer – civil informationschef för observatörsorganisationen. Tyvärr fick jag inte tjänsten permanent, det var en befattning som skulle kvoterats efter land och kön.

Nya utmaningar i Sverige – till Ericsson

Tillbaka i Sverige 1983 började jag allvarligt fundera över annat jobb. Jag hade under första halvan av mitt yrkesliv varit journalist och beskrivit andras

verklighet. Nu ville jag vara med och själv påverka. Jag bestämde mig – jag skulle lämna TV för att under resten av mitt yrkesliv liv arbeta med information och kommunikation. Två år senare kom chansen – jag blev internationell presschef för Ericssonkoncernen!

Vi flyttade till Stockholm 1985 och jag inledde det nya arbetet. Att arbeta inom ett storföretag med 120.000 anställda i 120 länder var annat än vad jag tidigare varit van vid. Här hade jag ett eget ansvarsområde och det var många beslut som skulle fattas. Ännu fler beslut blev det året senare, då jag steg i graderna och blev Informationsdirektör i koncernledningen. Det innebar ansvar inte enbart för pressfrågor utan för hela kommunikationsverksamheten i Sverige och internationellt. Senior Vice President Corporate Communications var den nya titeln. Det var en befattning som jag tidigare aldrig hade kunnat drömma om!

Under tio år stannade jag inom Ericssonkoncernen. Det fanns många skilda verksamheter och hela tiden nya områden. Mobiltelefonin började utvecklas och efterhand blev den viktigare än den fasta telefonin. Fiberoptiken lanserades och den är nu grunden för snabb datakommunikation. För att kunna konkurrera över hela världen var det viktigt att bygga en stark bild av Ericsson. Alla medarbetare skulle förstå hur prioriterat detta var. Ingen enskild verksamhet kunde vara större än helheten!

Inom koncernen skulle vi gemensamt se till att vi var ledande inom våra respektive områden. Vi skulle bygga en positiv verklighet. Sedan skulle vi se till att denna bild förmedlades av medierna. Vi skulle alltid ha medierna med oss och inte mot oss! Därför var det naturligtvis avgörande att ha bra relationer med min tidigare yrkesgrupp – journalisterna! Inte bara i Sverige utan i alla de delar av världen. Att leda och organisera detta kommunikationsarbete var den stora utmaningen.

Från Ericsson till Investor

Vårt kommunikationsarbete uppmärksammades även inom andra delar av näringslivet. En dag blev jag kontaktad av en headhunter, som ville att jag skulle komma till ett möte på Investor med VD Claes Dahlbäck och Marcus Wallenberg. Det blev ett viktigt möte för några veckor därefter hade jag bytt jobb och blivit kommunikationsdirektör för Investor. Det var Sveriges största investmentbolag med ägande och dominerande inflytande i storföretag som Ericsson, Electrolux, Alfa Laval, ABB, Astra, SKF, SAS, Saab, Scania och flera andra företag. Nu gjordes en plan för hur Investor och familjen Wallenberg inte bara skulle verka utan även synas. En ännu större utmaning!

Det blev många stora företagsaffärer under åren. Asea hade fusionerats med schweiziska Brown Boveri till ABB och Astra gick samman med engelska Zeneca. Investors helägda Saab-Scania delades upp så att flyg, personbilar och lastbilar blev separata företag med börsintroduktion eller samgåenden. Vi bildade nytt investmentbolag i USA. En resa dit gick i överljudsfart med Concorde! När Peter Wallenberg sommaren 1997 överlämnade ordförandeskapet för Investor till Percy Barnevik blev det ett ännu högre tempo i kommunikationsarbetet och ständiga resor i företagsplanet för att vi skulle hinna med mer än ett land samma dag.

Segling till Medelhavet

Det har nu gått ett antal år sedan jag lämnade det aktiva yrkeslivet. Britta och jag hade tillsammans med vår yngre son Peter under fem års sommarsesemstrar seglat vår Scanmar 33 Windigo från Saltsjöbaden via Engelska kanalen, Biscaya och Gibraltar till Medelhavet och till staden Hyères på Rivierans sydspets. Där hade jag vänner från 60-talets liftarturer. Detta var tiden före T4.

Vi seglade in i marinan sommaren 1996 och två år senare skaffade vi en lägenhet. Där är vi permanent bosatta sedan 2006. Vi har rakt nedanför vår terrass en något större segelbåt, en Dufour 455, som jag använder för charterseglingar i företaget SARL Windigo (www.windigo.se). Det är det lugnaste jobb jag haft, särskilt när det inte blåser för mycket.

Vi lever på alla minnen och trivs med vårt pensionärliv som klimatflyktingar på den franska Rivieran!

Episoder från min tid i UNIFIL november -91 till juni -93.

Text och bilder: Ulf Råvik

Ulf Råvik

Tiden som CMTO

Min första befattning var Chief Military Transport Officer och löpte på ett år. Den innebar ansvar för alla transporter till, från och inom United Nations Interim Force In Lebanon, dvs svara för Movement Control = reglera alla transporter. Vårt team skulle ordna allt, utom att beställa flygplan, som sköttes från New York. Flygplanen behövdes för att byta bataljonernas personal varje sjätte månad via Ben Gurion. Vi var ca 7000 organiserade i bataljoner från Sverige, Norge, Finland, Ghana, Nepal, Fiji, Irland, Polen och Frankrike. Italien bidrog med en helikopterenhet.

Ghaneserna skulle vid varje rotation även ha ett stort antal 20-fots containrar med hem. Innehållet, som vi hade att kolla, var allt från halvmeterlånga armeringsjärn till portionspaket smör!

Nepaleserna hade med inköpare för att enligt utsago få guld och silver med hem. Detta hade de naturligtvis i handbagaget vid rotation. Gissa om det blev hallå, när vi tvingades skicka bagage och soldat i olika plan! The colonel, dvs jag, fick gjuta olja på vågorna. (Överlåter åt Christer Röing att berätta om hur han kom in på Ben Gurion med en halv bataljon fullt beväpnade nepaleser!)

Fijigänget var storgäddet. Vid en av deras rotationer sa load-master stopp, men soldaterna fortsatte fylla planet med bagage. Vår norske major försökte få stopp, men blev bara undanknuffad. Vid nästa Fijirorotation deltog även jag.

Beträffande transporter inom styrkan gick de vid min ankomst ad hoc. Vi gav då svenska transportkompaniet under Otto Gröntoft, T1, uppdraget att ordna turbilsystem och så blev det. Man fick beställa från förrådet och turbilen levererade. För drivmedelsförsörjningen ordnade kompaniet bestämda turer och dagar.

Alla förnödenheter kom in via hamnen i Haifa. Där belades de med 2% i hamnavgift. Tidigare hade UNIFIL använt Beirut, men inbördeskriget gjorde slut på det. Nu var kriget slut, men ingen hade kört kustvägen till Beirut sedan 1982. Vi bad Force Commander, generalen Lars-Erik "Lappen" Wahlgren, om

tillstånd och med en norsk kapten och en svensk fänrik körde jag till Beirut, passerande ett antal syriska, jo syriska, vägkontroller. I Beirut lyckades vi åter-etablera tidigare avtal med hamn, tull, flygplats osv. En lyckad utflykt!

Teleledningar i Beirut

vid om vi behövde hjälp. Vi nickade ja tack. Föraren i den bilen vinkade till lastbilen innanför att släppa fram oss. Icke! Då kom det ut en gevärspipa från hjälparen och vi var åter på vägen. Hisbollah?

Nu kunde vi använda Beirut för den svenska underhållsfligheten som kom med Hercules varannan vecka. Vi kunde även ta in förnödenheter sjövägen till Beirut och slippa hamnavgift. Sagt och gjort. I Haifa stod tolv franska VAB (ung

Beirutborna fixade teleförbindelser suveränt.

Visserligen såg det mest ut som skatbon i ledningsnätet, men det funkade. Lyxhotellet som oskatt överlevt kriget (enl utsago hade man betalat båda stridande sidor) kunde fixa ett samtal till Sverige för det ”facila” priset av 15 dollar minuten. Tack, men nej tack! När vi tre från MOVCON gästade hotellet en kväll, var vi samt far och dotter musikanter de enda närvarande. Kunde lika gärna varit i Korpilombolo!

Även golfbanan hade undgått skador och jag hade nöjet att få en guidad tur runt banan av green-keepern. Inget spel, men ändå.

På återvägen hamnade vi i bilkö. Normal vägbredd medgav två filer som vid kö snabbt blev fyra och vi åkte såklart ut i ytterfil. Då fick vi plötsligt en fråga från en bil bred-

som finska SISU) och väntade på avhämtning. Istället lät vi skeppa dem till Beirut. Där fick vi hämta dem.

Min chef CLO - Chief Logistics Officer – var fransman och ville självklart använda fransk personal för detta. Men han ville att vi skulle ha eskort av fransk VAB vid resan till Beirut. (Jag känner inte historien, men fransmännen hade i det förflutna tydligen gått bryskt tillväga och tvingats dra sig tillbaka till vårt HQ i Naqoura i sydligaste Libanon. Sedan dess körde de inte utan eskort utanför HQ). Jag motsatte mig eskort och sa att då låter vi finska förare hämta. Det slutade med en blandning av förare och det blev inte mera tal om eskort.

När det var dags att åka upp och hämta, kom en i vårt team och pekade på en av fransmännen – denne hade bytt ut det franska nationalitetsmärket mot det norska. Adjö min vän – in till chefen! Han fick nästa flight hem. Hela operationen löpte sedan utan mankemang. Och besparingen blev några hundratusen dollar.

Våra livsmedel skeppades från Cypern till Haifa. Några mil norr om HQ ligger hamnstaden Tyr och vi undrade om man inte kunde använda den hamnen. Våra civila inköpare, engelsmännen på Cypern liksom UNFICYP sa alla: ”går inte - ingen vill segla dit”. Jasså? Med tillstånd tog jag påsken -92 FN-flyget från Beirut till Cypern, träffade engelsmännen och kollade alla rederier – nix. Nåväl, då finns bara en sak: gå ner i hamnen och fråga. Så blev det och på

Ombord på Park i Tyr

en trappavsats (sic!) hittade jag en gubbe med fax och telefon, som sa att det fixar sig. Sedan kunde jag koppla av med några dagars leave tillsammans med Lena, som kommit dit för en vecka. Återfärden företogs med båt till Haifa. Båten hade, av texten ombord att döma, tidigare gått mellan Finland och Sverige.

Så kom dagen fartyget skulle anlöpa Tyr. Vi hade skickat all information israelerna begärde, men hon fick vänta åtskilliga timmar på redde innan de släppte in henne. När man kopplade kranarna i hamnen till en container blev det bottenapp – lyfte inte en millimeter! Vad göra??? Lätta containrarna för hand, så kranen skulle orka? Nej, hamnkaptan hade lovat – nu fick han fixa, annars omdirigerade

Fartyg i Tyrs hamn

vi till Beirut. Det tog skruv. Morgonen därpå fanns en mobilkran på plats. Den stod sedan ständigt där, trots att båten bara kom varannan vecka. Utmärkt! Men efter några månader kom leveranserna återigen till Haifa och inte till Tyr. Orsaken minns jag ingen förklaring till.

I UNIFIL hade vi ingenting direkt med FN-flyget att göra. (Det kunde inte flyga direkt från Israel till arabvärlden, utan måste gå via Cypern.) Det skulle -92 arrangeras en MOVCON-konferens i Kuwait City. Den fick jag ändå lov att haka på! Världen hade med kriget -91 kastat ut Irak ur Kuwait, så vi var väl sedda av lokalbefolkningen verkade det. Det var inte ovanligt att mötande bilar höll ut en flaska whisky och ropade tack FN!

Vid inflygningen fick vi mellanlanda mitt i ingenstans i Irak och sedan från luften notera det ihopsamlade skrotet efter kriget; liksom bombhål i flygplanens skyddsrum. Våldigt förvånande var att notera att nästan alla bränder i oljekällorna redan var släckta!

Under min tid som CMTO var Rolf Kaméus, T2, DCLO - Deputy Chief Logistics Officer. Vi hade att tillsammans informera staber för nyanlända om vikten av hygien och hur tillaga födan. När Polen tog över sjukhuset underströk vi naturligtvis vikten av att allt skulle vara genomkockt/-stekt. Efter genomgången gick han och jag till "ett hål i väggen" utanför HQ och åt råbiff! Vi tordes det efter att under ett år fått i oss alla bakterier.

Berättelsen fortsätter i nr 2/2022 av T4 KF

Nostalgiträff

Text och bild: Ulf Råvik

Valborg 2020 var bestämd, rummen bokade på Statt, men sedan kom corona emellan. Alltså fick vi ta skeden i vacker hand – vänta med att mötas. Det var inget svårt beslut för värdparet, eftersom vi alla är till åren komna!

Men när alla blivit dubbelvaccinerade var det dags. 16-17 september 2021 träffades vi i Hässleholm. Bilden ovan visar vilka vi var. En deltagare fattades – Rigmor ”Tuttan” Anderberg – Rigmor fyllde 90 i augusti och kände att det där viruset har en särskild smak för 90-åringar, varför hon avstod mötet. Synd om oss andra! Rigmor var gift med Bertil ”Bebben” Anderberg .

Huvuddelen av deltagarna – hoppas författaren ursäktas för skrivningen - ”di gamle”- har träffats årligen sedan 1984 med endast två uppehåll, varav corona orsakade det ena.

Efter lunch – värden lovar att aldrig mer bära en sopptallrik! - på Stortorget 1, hämtades vi av buss för rundtur på T4-området och garnisonen med Ulf som guide. Naturligtvis blev det fikapaus i musikpaviljongen. Även Tågdepån fick besök, dock endast utvändigt besiktning – vi lyckades inte få till en guidad visning.

På kvällen avnjöt vi alla värdinnans uppskattade håvor under vänskapligt käftslängande! Gunnar framförde sin egenkomponerade T4-visa som tribut till sin minnesvärda tid och vännerna vid T4.

Som vanligt bland goda vänner blev det midnatt innan det var dags att skrida över torget till nattvilan på Statt.

Efter gemensam frukost på Statt, blev det så statyvandring. Hässleholm är rikt begåvad med statyer! Hur många vet att Våren på Stortorget av Gustav Nordahl är skapad av den siste som vann OS-guld i grenen konst? Året var 1948. Verket som vann är ”Hyllning till Ling”, som står utanför GIH i Stockholm. Kommunens utmärkta skulpturguide rekommenderas, när man får besök. Reaktionen efter vandringen hos några av vännerna blev ”vi ska kolla vår stad”. Nu väntar Skövde nästa år.

Bakre raden fr v: Göran Wetterlundh, Nils Smith, Ulf Råvik Mellersta raden fr v: Monica Smith, Lena Grevesmühl-Råvik, Curt Sjöö Nedersta raden fr v: Gunnar Lange, Anna-Lena Lange, Binnie Wetterlundh, Birgitta Sjöö

Tränghistorier

När T4 skulle flytta till Hässleholm från Landskrona förekom i tidningen Norra Skåne en insändare som uttryckte oro för den menliga inverkan på moralen ett militärt förband kunde få på ortens ogifta kvinnor.

Under den tid T4 hade hästar var både regementsläkaren och bataljonspastorn beridna i fält och därmed tilldelade tjänstehäst.

En kårchef misstänkte att dessa två befattningshavare inte i tillräcklig grad upprätthöll sin ridförmåga och beslöt därför att han personligen skulle kontrollera denna. Följaktligen beordrades de båda att vid en viss tid anmäla sig för kårchefen i stallet. När denne anlände fanns varken läkare eller veterinär där och stallvakten hade inte heller sett dom.

Nåväl, man beger sig till regementsläkarens häst och finner att den är sjukskriven. Då är frågan var veterinären befinner sig. Hemma, sjukskriven av läkaren.

Fru Inez Landgren var i många år föreståndare för officersmässen. De som önskade äta lunch en viss dag skulle senast dagen innan anmäla detta. Ibland hände det att någon glömt detta och därför fick tala vackert med fru Landgren. Hennes kommentar då brukade bli:” Salta och spä, salta och spä.”

Och så var det

En soldat som kom ifrån Slett,
På skjutbanan stod sig rätt slätt.
När han sen fick kritik
Så blev hans replik:
Ni skulle se mig med bajonett.

Peter Alf

T4 kamratförenings mästerskap i golf 2022

SPELAS TISDAGEN DEN 22 JUNI PÅ HÄSLEGÅRDENS FANTASTISKT FINA GOLFBANA.

Vi tävlar om den berömda gröna kavajen
som alla drömmer om att vinna.

Tävlingen spelas som poängbogey och alla, män som kvinnor,
spelar i samma klass. Valfri tee utom orange.
På hål 3 är det en extra tävling. Närmast hål, på green, premieras.
Första start kl 1300.

Lite uppvärmningsprat och psykning kan ske från kl 1130
i samband med lunch för de som vill äta.
Prisutdelning direkt efter tävlingen.

ANMÄLAN

med namn, golf-id och hcp **senast 10 juni** till undertecknad.
Kenneth Brorsson kenbro6@hotmail.com
0705214768

Välkomna! Kenneth

Minnesstund vid T4 gravplats den 17/12 2021

Minnesstund och kransnedläggning vid regementets gravplats på Östra begravningsplatsen i Hässleholm skedde den 17/12 med medverkan av vår tidigare regementspastor Mats Martinsson.

T 4 kamratförenings årsmöte 2020-2021 – med gåsmiddag

Text och bilder: ?

Fler än en fjärdedel av medlemmarna hade hörsammat kallelsen till årsmöte(n) för 2019 och 2020. Vi blev fler än 100 deltagare vid årsmötet och efterföljande gåsmiddag på Hotell Statt i Hässleholm.

Datumet den 10/11 var inte valt av en slump. Mårtensafton är värd att fira.

Dagsutflykt tisdagen den 24 maj

Avfärd från Magasinsgatan i Hässleholm kl 0900.
Vi börjar med en fika på Tomarps Kungsgård vid Kvidinge
och därefter blir det visning av befintliga konstutställningar.
Arvet av de Skånska kavalleriregementena kommer vi också
att få ta del av. Lunch kommer att utspisas någonstans
och sedan bär det av till beredskapsmuséet i Djuramossa
för guidad visning under eftermiddagen.
Tillbaka till Magasinsgatan omkring kl 1700.

Önskar ni följa med sker anmälan senast den
30 april genom insättning av **100 kr** till
T4 KF bankgiro 402-8825, glöm inte namnet på inbetalning.
Max 50 deltagare -först till kvarnen osv.

Välkomna!
Nils Olof